

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Subsidia

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§. II. Damnum secus emergens.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55547)

postremis habeatur? O DEUS virtutum! (y) qui vis, ut in omnibus operibus meis præcellens sim, (z) revelatandem oculos meos, (w) ut agnito tot lucrorum pretio, eorum amissionem jugi dolore defleam, ac deinceps caveam.

§. II.

Damnum secus emergens.

I.
Mors tristior.

I. **O** quantopere aliquando in limine æternitatis constitutos hæc cogitatio torquebit: potuissem vivere sanctè, idque tam facili remedio potuissem, modò illum in quocidianis functionibus languorem excussissem: modò præscriptas iis perficiendis industrias servâssem: modò bonam intentionem sæpius elicuissem. Ah! hæc omnia tam commodè fieri poterant non alia, solùm aliter agendo.

At modò (ô detestabilem ignaviam!) per illas ipsas actiones, sacrificia,

(y) Psal. 8. v. 11.
(w) Psal. 118. v. 18.

(z) Eccli. 33. v. 23.

ficia, meditationes, examina, divini officii pensum, conscientiae labes, remorsus & poenas auxi, per quae (si modò modicam mihi vim intulissem) sublimem illum, quem modò iste collega meus occupat, gloriae thronum conscendere licuisset.

Alii mei in religione focii id egerunt; eorum exemplo animatus, idem & ego facere proposui: etiam incepti. O utinam continuâssem! brevi adhuc perseverantia opus fuisset, & vicissem. Sed turpi inconstantia victus à coeptis destiti, cum neglectu excelsae illius, ad quam me DEUS vocaverat, perfectionis.

Ah! recordor laborum, miseriarum & tædiorum, quae in consuetis actionibus per vitae cursum occurrerunt. O quae fastidia in scholis, quales molestiae in itineribus, quanta vigiliae in studiis, quot difficultates in explendis muneribus erant exantlandae? Si illas patienter bona cum intentione tulissem; si his rite perfun-

ctus fuisset, magnam in cælis gloriam promeruissem.

Sed modò (ô vesaniam immanem!) diu noctuque operando, studendo, sudando *in vanum laboravi*; (a) meque sine merito (proh dolor!) pro nuce cassa fatigando, vires exhausti, fanitatem destruxi, vitam decurtavi; & loco mercedis, nil nisi multas cumulavi, Divinæ Nemesei persolvendas. Quid? quod ab ipsis etiam hominibus loco quæsitæ laudis & commodi, justo DEI judicio non nisi confusionem retulerim, & afflictionem ipso labore amariorem.

Hæc erunt sensa hominis moribundi, qui, dum vixit, consuetas functiones oscitanter deproperavit. Cave ergo, ne tunc etiam tu cum Hussæo Vate ingemiscere cogaris: *habui noctes laboriosas, menses vacuos*, (b) vacuos meritis, non nisi piaculis plenos; *dies mei fugerunt, & non viderunt*

(a) Isa, 49. v. 4. (b) Job, 7. v. 3.

vant bonum; (c) defecerunt in vanitate . . . sicut fumus, (d) qui seras modò lacrimas exprimit. Egi parum boni, & hoc ipsum parum bene. *Tota vita mea nil aliud erat, quàm catena ex meris defectibus tristi serie contexta, qua ligatum me dæmones Divino Judici sistent.*

Verbò: *nihil sunt dies mei: (e) cogitationes meae cogitationes inutiles: opera mea opera inutilia sunt: (f) vacua est anima mea: (g) nihil invenio in manibus meis: (h) vanè fortitudinem meam consumpsi. (i) Et tamen magnis jam jam umbris imminet sterilis illa nox, quando nemo potest operari: (l) ubi tempus non erit amplius (m) lucra colligendi, & damna vitandi. O quis mihi tribuet, ut sine juxta menses pristinos, secundùm dies, quibus splendebat lucerna ejus super caput meum! (n)*

B 2

Verùm

(c) Job. 9. v. 25. (d) Psal. 77. v. 35. & Psal. 101. v. 4. (e) Job. 7. v. 14. (f) Isa. 59. v. 6. & 7. (g) Isa. 29. v. 3. (h) Psal. 75. v. 6. (i) Isa. 49. v. 4. (l) Joan. 9. v. 4. (m) Apoc. 10. v. 7. (n) Job. 29. v. 2. & 3.

Verùm cùm neglectæ non revolent gratiæ, saltem ô *Custos hominum!* (o) *recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ,* (p) offerendo tibi pro perditis tot lustris *cor contritum & humiliatum,* quod, spero, *DEUS non despicias:* (q) & cavendo, ne dierum meorum etiam *residuum comedat bruchus teporis,* aut *rubigo vanitatis,* aut *locusta illecebrarum.* (r)

II.
Judicium
rigidius.

II. Fato perfunctos, solæ actiones nostræ comitabuntur *ad tribunal Christi,* ut ibi referat *unusquisque propria corporis, prout gessit sive bonum sive malum.* (s) Ibi non quæretur, quàm illustrem in hoc mundi theatro personam sustinuerimus; sed quàm bene? nec quàm splendida obiverimus munera; sed quomodo? nec quàm commodè injunctas functiones exolverimus; sed quàm sanctè?

In tabula illa, ex qua nos Satan accusabit, hæ ipsæ occupationes diurnæ

(o) Job, 7. v. 20. (p) Isa, 38. v. 15. (q) Pfal. 50. v. 19. (r) Joël, 1. v. 4. (s) 2. Cor. 5. v. 10.

næ legentur descriptæ. Ibi annotata cernentur aliquot millia meditationum, examinum, lectionum vel omiffa, vel decurrata, vel oscitanter deproperata: aliquot centenæ confessiones, communiones, Numinis Eucharistici visitationes tepidè sine fructu, ex more solùm peractæ: innumeræ corporis refectiones, animi relaxationes, studia aliique labores sine bona intentione, ex impetu, vana gloria, alióve vitio exercita.

Verbô: negotia quotidiana erunt præcipua illius examinis materia; cùmque ex illis nostra omnis vita primariam partem sit composita, illorum etiam qualitati mercedis magnitudo, aut cruciatuum acerbitas potissimùm respondebit. Quippe *Filius hominis*, à *cujus oculis non est quicquam absconditum*, (t) *reddet unicuique secundum opera ejus*; (u) *non secundum nominis famam, statûs conditionem, aut sanguinis prærogativam; sed secundum opera*: & quidem *unicuique*, æquè

B 3

regi

(t) Eccli, 39. v. 4.

(u) Matth. 16, v. 27.

regi ac subdito, nobili ac plebeio,
religioso ac mundano, etiam tibi;
*non enim est acceptio personarum apud
DEUM.* (x)

O anima! quis tibi tunc sensus
erit? cum inspecta tuorum actuum
vitiositate, Divinus Judex tibi dicet:
*en! etsi rem grandem dixissem tibi, &
imperassem, certè facere debueras.* (y)
Si te ad perfectionem per vitæ auste-
ritatem, orationis assiduitatem; Verbi
DEI prædicationem tendere voluissem,
procul dubio per has etiam spinas ad
illam eluctari debueras; quanto ma-
gis, cum nil aliud exegerim, quàm
ut illud, quod aliàs tibi perficiendum
incubuit, etiam perficeres bene: ut
illud ipsum etiam tu erga me præsta-
res, quod quilibet rusticus à suo fer-
vo petit; & quod boni opifices sua
sponte curant, nempe ut quod agunt,
agant bene. Quid, quæso, flagitare
minus à te, quid levius poteram?

Voca-

(x) Rom. 2. v. 11. (y) 4. Reg. 5. v. 33.

Vocavi te ad magnam sanctitatem; adjumentum illius acquirendæ non supra te erat, nec longè positum, nec in celo situm, nec trans mare positum; sed juxta te erat sermo valde in ore tuo & in corde tuo; (z) scilicet ut facienda aliàs bona, non faceres malè. Ergo inexcusabilis es, ô homo! (aa) quod neglecto tam facili obtinendæ perfectionis adjumento, iisdem laboribus auxeris culpas & pœnas, quibus merita & præmia potuisses; & quidem tam levi impendio potuisses. Quod majori attentione legeris profana, quàm sacra: luseris, quàm orâris: studueris, quàm sacrificâris. Quod majori accuratatione alii servierint mundo pro tenui lucello, quàm tu mihi pro celo.

Insuper servire me fecisti in peccatis tuis, præbuidisti mihi laborem in iniquitatibus tuis, (bb) cogendo Omnipotentiam meam, ad unâ operandum; & Sanctitatem meam, ad intuendam

B 4

hanc

(z) Deut. 30. v. 11. (aa) Rom. 2. v. 1.
(bb) Isa. 43. v. 24.

hanc imperfectionum sentinam. Age: ad hæc quid respondebis? qua excusatione iras Judicis, hæc exprobrantis, mitigabis?

O scrutans corda & renes DEUS! (cc) quid sum miser tunc dicturus? non potero respondere unum pro mille; & si etiam justificare me voluero, (dd) ipsa opera mea condemnabunt me. Nulla toto vitæ cursu deberet actio numerari, quæ puro amore non tendat ad te; & inter tot vix ullam reperio, quæ plurima labe non sit vitata. Toto vix non die mecum laborare te feci in defectibus meis, (ee) tuo concursu, sensibus corporis, & animæ viribus, (quæ tuum tamen beneficium sunt) in tui offensam indefinenter abutendo.

Et hac Te malitia ego offendi, qui tot vinculis servus tuus & filius ancillæ tuæ sum, (ff) mille nominibus ad tibi perfectè serviendum devinctus.

Sed

(cc) Psal. 7. v. 10. (dd) Job. 9. v. 3. & 20.
(ee) Malach. 2. v. 17. (ff) Psal. 115. v. 6.

Sed poenitet! . . . sanctiora promittenti *donum fac remissionis ante diem rationis*; (gg) & da, ut modò sollicitè agam, quæ in illo rerum articulo egisse optabo, ac neglexisse multis sed feris lacrimis deflebo.

III. Denique ô quanto terrore percellemur, dum finito iudicio videbimus, nos tot laboribus nostris loco præmii non nisi cruciatus meruisse; & actiones nostras, ob quas nobis non rarò vanè complacuimus, aliisque prætulimus, ob imperfectum, quo peractæ sunt, modum in oculis DEI non nisi paleas fuisse, piacularibus rogis devotas. Labor & dolor gemini sunt cardines, circa quos omnis vita constanti gyro circumvolvitur.

III.
Pena gravior & diuturnior.

Quàm miserum ergo est, laborando, currendo, sudando toto die nil nisi ligna & stipulas comportasse, augendis lustralibus flammis aptas? quàm flebile, exantlatis tot miseriis, quæ certè in hoc mundo exiguæ haud sunt,

B 5

ad

(gg) Eccla, in missa defunct.

ad extremum non nisi lustricum carcerem promeruisse? & quidem promeruisse ob negligentiam in perfectè obeundis occupationibus consuetis, quæ tam facilè vitari potuisset. Et tamen an non hæc dementia passim etiam à Religiosis admittitur, quorum functiones diurnæ plerumque laborant vel defectu puræ intentionis, vel debiti fervoris & applicationis, aut alio, qui operis meritum tollit, vel saltem minuit, nævo.

O miser! quid senties ad primum illius ergastuli ingressum? cùm te subito videbis medium in ignibus, tenebris, cruciatibus, derelictum ab omnibus, sine ullo dolorum levamine aut intermissione; idque propter illas actiones, quibus has flammæ evitare, & cæli gaudia cumulare debuisses, ac etiam tam facilè potuisses. Edic: quomodo tum illas explèsse desiderabis?

At frustranea tunc erunt vota;
nunc si sapias, cùm adhuc *tempus est*
acce-

acceptabile ; dum lucent *dies salutis* ,
(hh) tibi sedulò provide. O si pur-
ganti animæ redeundi in mundum co-
pia fieret , qua sedulitate operationes
quotidianas esset peractura ? Crudelis
ergo dementiæ rei sumus , nisi & nos
agamus , quod illa anima ageret , &
quod omisisse etiam nos aliquando in
piaculari carcere amarè deplorabimus.

O Domine, *cujus opera univèrsa sunt
perfecta valde*, (ii) da, ut tot damnis
territus, deinceps non agam nisi bona,
eaque bene, nempe cum pura *inten-
tione* & debito cum *fervore*. Ah! mil-
le titulis totus sum tuus ; formasti
enim *me ex utero servum tibi*. (ll)
Unicè propter te vivo, omnia à te
habeo, à te in cunctis dependeo. Ma-
ledicta igitur illa sit actio, quæ ex alio
fine quàm ex Tui amore peragetur.
Obmutescat citiùs lingua, exarescant
manus, tota potiùs mens à se aliena
aberrret, quàm ut in posterum quic-
quam

(hh) 2. Corinth. 6. v. 2. (ii) Eccl. 39.
v. 21. (ll) Isai. 49. v. 5.

quam agam, loquar, aut cogitem, cu-
jus Tu principium non sis & finis.

Cúmque indignum sit, ut illa quæ
fiunt propter Te, tam magnum Monar-
cham, fiant malè & oscitanter; imò
cùm Tu ipse, ô DEUS! cuncta, quæ
disponis circa me vilem vermiculum,
opereris *in numero, pondere & mensura*;
(mm) ingritudinis monstrum fo-
rem, si languida tibi & manca repen-
derem opera. Proin pone Te velut
signaculum super cor meum, ut *purè* :
velut *signaculum super brachium meum*,
ut *ferventer* tibi posthac serviam,
actiones quotidianas perfectè obeun-
do. (nn)

§. III.

*Methodus actiones quotidianas
perfectè obeundi.*

Postquam, allatis suprà incitamentis,
voluntatem impulimus ad conci-
piendum efficax propositum, occur-
rentes